

Poštarna plaćena u gotovom.

SAMOBORSKI LIST

Knjižnica kr. sveučilišta

Zagreb

God. XXXI.

U Samoboru, 1 lipnja 1934

Broj 11

„Samoborski List“ izlazi svakog 1. i 15. u mjesecu — PRETPLATA na cijelu godinu iznosi 30 D. — Inozemstvo 40 D

Uprava i uredništvo nalazi se LIVADIĆEVA ULICA br. 2. (Mokara S. Šek.)

OGLASE prima uprava prema cjeniku. Za oglase, koji se više puta uvvrćuju, daje se znatan popust. Rukopisi se ne vraćaju.

Kamo s našom djecom nakon svršene građanske ili srednje škole?

To je najteže pitanje, koje danas muči mnoge roditelje i staratelje. Činovnička su zvanja prepuna. Mnogo mladića i s odličnim kvalifikacijama ne može doći do namještenja. Hiperprodukcija činovničkih kandidata bit će sve veća i teža, ako roditelji svoju djecu ne upute u privredna zvanja i to napose u one struke, za koje nemamo domaćih sila, a koje obzirom na savremeni napredak tehnike imaju stalnu budućnost i široko polje rada i napretka.

Hrvatski Radiša, kao društvo za odgoj i kulturno podizanje privredničkog podmlatka, savjetuje svim roditeljima a i omladini, da iza svršene građanske ili niže srednje škole biraju pojedina zvanja na području trgovine, obrta ili industrije, za koje treba posebna stručna ili savremena sprema, a koja su nam u domovini najpotrebnija.

Da se omogući savremeno osposobljenje ovakvih stručnjaka i potpuno kvalificiranih sila za naše potrebe, Hrvatski Radiša izašlje i namještava naše mladiće u napredno inozemstvo. U obzir dolaze oni mladići, koji su svršili građansku ili nižu srednju školu, a čiji se roditelji obvežu, da će ih uzdržavati i odijevati za cijelo vrijeme naukovanja i boravka u inozemstvu. Naukovanje traje 3 do 4 a usavršavanje pomoćnika 1 do 2 godine. Po-

Bogumil Tešl

Baco

Pod tim ga je imenom poznavalo čitavo naše mjesto.

Kad je ušao u prvi razred osnovne škole, već je nosio to ime, i dalje kroz čitav život. Pod tim se ga imenom poznavali svi susjednici prvoga razreda među koje je bio jednog jesenjega dana ogledavajući se plijeljivo i sasobrazo na sve strane. Odrpan, bos s nekakvim kapom preko glave koje je veličina jasno pokazivala da nije nabavljena za njegova mlađe doba odlično gljivica.

Imenom „Baco“ zvali su ga dakako i ostali viši razredi. Ali Baco nije imao sreće da se i on popne do kojeg višega razreda. Ušao je u prvi razred i ostao u njemu do kraja svoga školovanja. Takav je on bio čak i

A njegov nastav Baco proizlazio je od Baco, jer Baco nije još nikad u svome životu izgovorio slovo „r“. Tako je ostao Baco.

Učitelj je imao s Bacom mnogo posla i posrva. Učitelj je bio njegov napr da ba-
viti malo svijetale pde u Bacoa zasutala gljivica.

Ova je crta imala u posljednjem broju „Srednjoškolskog glasnika „Dobro i škola“, otkada je poznat kao Baco.

moćnici, koji se žele usavršiti u svojoj struci ili se žele specijalizirati za koju posebnu granu svoje struke, ne mogu za svoj rad u inozemstvu tražiti nikakovu odštetu (u novcu ili naravi).

Mjesečna opskrbnina (stan i hrana) stoji oko 1000 dinara. (prema tečaju) plativo unapred mjesečno.

Pitomci su za cijelo vrijeme svog naukovanja pod stalnim nadzorom društvenih saradnika i povjerenika.

Sve potrebite informacije daje najpripravnije Središnja Uprava Hrvatskog Radiša (Inozemni odsjek) Zagreb, Šenoina 16/II.

H. P. D. podružnica „Japetić“

U subotu 12 pr. mj. održana je redovita godišnja glavna skupština H. P. D. podružnice „Japetić“ u prostorijama gostionice Franje Tkaličića ml.

Predsjednik Šoić Stjepan otvarajući skupštinu pozdravlja prisutnog predsjednika H. P. D. središnjice iz Zagreba g. dra Antuna Cividini, koji na pozdravu zahvaljuje.

O radu društva izvješćuje opširno tajnik Matota. U prošavšoj godini priredjeno je 47 društvenih izleta, kod kojih je sudjelovalo 294 članova. Najviše izleta priredjeno je u Samoborsko gorje, ostali su bili na Bitoraj i Viševicu sa silazom na Novi u Hrvatskom primorju, zatim na Trakošćan i Ravnu goru,

Ne, da Baco ne bi hito. On naprosto nije mogao. Takav je došao u svijet, zaostao u svome dalevnom razvoju.

Njegovi odgovori u školi pa još izrečen čudnim i jedva razumljivim izgovorom pobuđivali su smijeh kod ostale djece. Nijesu se smijeli od zlobe. Oni su se smijali, jer su se morali smijati, jer je Baco bio sav smiješan kao i njegovi smešeni odgovori. Taj dječji smijeh nije njega ni bolio. On mu se očito radovao, uživao je da čitav razred prati njegove odgovore, pa se i sam od svega srca smijao. Mislio je valjda da spada u zadaću škole da u njoj odjekuje smijeh kad on — Baco — govori. A možda nije i ništa mislio.

Kad su veći đaci izlazili iz škole, rekoše mu:

— Baco, ti ćeš dobiti treći red!
— Kakav tići red?
— Pa to je tako, što baš ništa ne znaš.

Ne znaš koliko je 2x1. Nijednoga slova ne poznaj.

— Što je? Vi ne znate, a Baco sve zna. Znae i pjevati ko niko od vas.

A to je on jedino i znao. Zapanio je svaki napjev, ali riječ pjesme nikada. Sve ih je pobjeao. Pčinio je svaki napjev što ga je čuo u školi, čitao je po trgu i po sličama. Parali su iz dvorišta brojan i iskajivali svoj gnjev na Baco.

To je bilo sve njegovo znanje što ga je imao iz škole, iz snova pjevanja.

Pilitvička jezera, Ozalj, Otok Rab, preko Žumberačkog gorja na Svetu Geru (Gorjanci) sa silazom na Meliku i Pohorje u Sloveniji.

Po zaključku prošlog. glavne skupštine proslavila je naša podružnica 9 srpnja 1933 10-godišnjicu svoga opstanka. Ovoj proslavi prisustvovao je i velik broj upravnog odbora središnjice sa predsjednikom g. dr. Cividini. Zatim izaslanici podružnica H. P. D. iz Koprivnice i Krapine, te članovi D. H. P. „Rukolisti“ i „Stijeme“ iz Zagreba.

Proslava je održana u kleti g. Mije Noršića u Gradišću, gdje je u istoj kleti osnovana naša podružnica H. P. D.

Godina 1933 važna je za našu podružnicu jer je došla u posjed historijskog Okić-grada sa okolišnim zemljištem u ukupnoj površini od 11 jutara 674 čet. hvata. Ta je vlasnost gruntovno prenešena na našu podružnicu odlukom grunt. ureda od 11 rujna 1933. Velike zasluge da je do toga došlo imadu gg. dr. Đuro Leušić i Adol Weber pa im se od strane društva izriče najusrdnija hvala. — U mjesecu listopada obavijeni su na Okić-gradu veći popravci pod nadzorom predsjednika Šoića. Troškovi su iznosili blizu 5000 Din.

Hrv. Akademski športski klub u Zagrebu podijelio je našoj podružnici diplomu u znak priznanja oko rada za razvitak skijaškog športa. A isto tako i potpredsjedniku g. Kleščiću koji je sudjelovao sa prvim skijašima kad je taj šport bio kod nas još u začetku.

Inače je bio naprosto nemoguć đak.

To je bio i razlog da jednoga dana nije više Baco osvanuo u školi. Pokazalo se da je on samo na smetaju škole i njezina rada te da je sav trud bio posvema uzaludan što ga je učitelj ulagao oko Baco. Baco nije bio kadar da prati početnu nauku osnovne škole; on nije mogao da posvati pažnja učiteljevoj riječi. Dok je učitelj najljepše tumačio, Baco se misli letelo bogzna kuda. A kad je štogod upitan, Baco je izvalio ma šta. Smiješno, nesavezno, smešeno.

Smijao se grohotom razred, smijao se i Baco. U tom je bio neodoljiv.

— Što, Baco, ti više ne ideš u školu?

— pitali su ga ljudi na ulici.

— Svišio sam, sve sam već naučio, sve piije negoli dugli!

Baco je bio zgoljna sirotinja. Ni oca ni majke si nije poznavao. Neka stara žena u kući gdje se rodio, skrblila se za nj. I dobri ljudi što su mu davali ponošena odijela, cipelo, krišku hljeba.

On nije ni poznavao da je takav sirotinjak. Nije se ni tažilo na svoju sudbinu, na neizmjenu. Bio je uvijek vaseo, nasimljen, hćkao je shcom kao najborenije dijete ovoga svijeta. Možda je bilo tako i bolje da nije razumio svu nevolju koja se desila na nj u najranijim danima njegovog djetinstva.

Zapisnička hvala izražena je g. Franji Plašaru za darovana 2 kreveta te posudje i namještaj za Šoićevu kuću te Rudolffu Falzariju za poklonjene stolice i okvire za slike.

Prošle godine ugrabila je nemila smrt našega dobrog prijatelja i člana Vladimira Presečkoga kojega su članovi opraćili do vječnog počivališta. — Slava mu!

Tokom godine 1933 pristupilo je 29 članova, pa prema tomu broji naša podružnica 216 članova. — Izvještaj se tajnika odobravanjem prima na znanje.

Iza toga slijede izvještaji blagajnika g. Kompare prema kojemu sveukupna društvena imovina iznosi 24.000 Din. te izvještaj tajnika ski-sekcije g. Ivana Sudnika. Oba se izvještaja odobravaju.

Dosadanjem odboru podijeljuje se odrješnica te se bira ponovo isti odbor na čelu sa predsjednikom Stjepanom Šoićem.

G. Kleščić predlaže da se uzmu u najam društvene prostorije. — Prijedlog se upućuje upravnom odboru na izvršenje.

Na to je razdijelio predsjednik ski sekcije g. Kleščić nagrade prvacima u skijanju Sirovici Vilku, Matota Andriji i Šoić Antunu. — Pokal Trgovišta Samobor prešao je konačno u posjed H P D. podr. »Japetić« jer ga je Ski-sekcija uzastopce tri puta osvojila.

Pjevanjem »Ljepa naša« dovršena je skupština.

Obit*

Novi majstori

Po novom obrtnom zakonu dužan je svaki pomoćnik prije negoli zatraži obrtnu dozvolu za samostalno tjeranje zanata, a koje je vezano na osposobljenje, da položi pred određenom za to komisijom majstorski ispit. Na taj način ima kandidat da dokaže da je potpuno usavršen i stručno spreman za vođenje samostalne radnje.

Prvi majstorski ispit u krojačkoj struci položio je iz Samobora naš domaći sin Ivan Drušković s vrlo dobrim uspjehom. Gos. Drušković bio je mnogo godina pomoćnikom po raznim vrlo dobrim radionicama gdje je

*Pod ovim natpisom donositi ćemo ubuduće vijesti iz naših obrtničkih krugova Ur.

Iza nekoliko godina umrla je stara žena koja se brinula za nji i davala mu topao ležaj u svojoj sobi. Sad je morao spavati na sjeniku. Ljeti i zimi. Tjelesno je toliko ojačao da je postavljao po gostioničkim vrtovima klupe, meo pred kućom, slagao drva, čekao na autobuse iz Zagreba da ponese putnički prtljag zadovoljan i s najmanjom nagradom što su mu je putnici davali za taj posao. — Osim toga je znao za svaki pogreb, i tu bi nosio prvi križ. To je bilo njegovo pravo koje si je on sam prisvojio i teško onomu koji bi htio da mu to pravo ospori.

— Ti ne znaš voditi splivod, to znam samo ja. Ti ideš plebizo! — znao bi se Baco izderati na takova »nametiljivca«.

Kad je izlazila mjesna glazba, Baco je vozio veliki bubanj. Nitko mu nije smio da preuzme ovaj posao.

— Odje se li izumiješ u muziku! — otklekao je svakomu glasno i prihvatilo se bubnja.

Od takve je »zarade« živio, pa ličikao dalje veseleći se životu, šjajima i čitavomu svijetu.

Kako je vlasniku autobusa dobro došao da nosi putnicima prtljag do hotela ili stana, on mu je jednoga dana kupio novu kapu.

stekao iskustva i stručne spreme u svome zanatu.

Prije nekoliko dana položio je majstorski ispit g. Ivica Vene iz limarske i vodovodne struke, te za parno grijanje i kanalizaciju — sve s vrlo dobrim uspjehom. To je prvi kandidat koji je na Srednjoj tehničkoj školi u Zagrebu položio ispit iz gornje struke. Komisija je bila prijatno iznenađena što je iz ovako maloga mjesta kao što je Samobor pristupio ovako stručno spreman kandidat.

G. Vene izradio je za prvu naučnicku izložbu u Zagrebu, onda još zapravo dječarac, jedan izložak iz svoje struke dobivši diplomu i nagradu. Jednako je izradio predmete za prvi i drugi cehovski vašar.

Takmilo se i sa zagrebačkim obrtnicima svoje struke, izradivši dvije prekrasne vaze kad je Savez hrv. obrtnika u Zagrebačkom zboru u oči 25 godišnjice svoga rada i opstanka priredio veliku obrtničku izložbu.

Odlikovao je tada plaketom i diplomom.

G. Ivan Vene učio je kod našega domaćeg obrtnika g. Pavla Nežića limarskoga obrtnika, koji također može da s ponosom gleda na napredak svoga bivšeg učenika.

Čestitamo obojici mladih majstora.

V—ć.

Domaće vijesti

NOVOIMENOVANI ZAGREBAČKI NADBISKUP KOADJUTOR

Vijest o imenovanju preč. g. Dra. Alojzija Stepinca zagrebačkim nadbiskupom koadjutorom, koja se vrlo brzo i ovdje prije novinske obavijesti raširila, radosno je primljena u svećenstvu i u svem narodu napose u Samoboru. Dr. Stepinac ovdje je naime otpočeo svoje praktično djelovanje u pastvi preuzevši na 10. siječnja 1932. upravu upražnjene samoborske župe te je snaživši se u tom teškom položaju svojom blagošću i razboritom taktičnošću mogao da u najboljem redu i miru preda upravu župe novom župniku. Spremno je ostao i dalje u Samoboru, da pomaže župniku u teškoj službi, i da je bilo do njega, rado bi ostao i dulje. Još je u nekoliko navrata došao pružiti pomoć, da doskora pođe još na teži zadatak u uznemirenu župu Sv.

Onaku kaku otprilike nose konduktori, ali sa zlatnom vrpcom na obrubu i velikim upadnim napisom: BACO.

To je bio Bacin ponos — ta kapa. Osjetio je neku samosvijest, jer sad je bio jasno označen u svojoj službi koja je sastojala u čekanju autobusa. On je postao u neku ruku službeno lice koje mora da izvršuje svoju dužnost tačno, bez prigovora i u određeno vrijeme. I vršio je.

Neko mu je rekao da je postao šef ili glavni autobusne stanice. To je Baco brzo poprimio.

— Što ste vi ovdje? — pitao ga neki došljak.

— Ja sam šef stanice — odgovorio je Baco i smiješkao se samosvijesno uživajući da se mogao predstaviti u svojoj časti.

Niti je koji autobus prošao niti je koji ušao, a da ga nije Baco čekao ili do njega stajao. Četvrt sata unaprijed stajao je on već na svome mjestu.

— Zar ne da ima danas autobus zakašnjenja? — pita ga koji stranac ne poznavajući Bacine duševne sposobnosti.

— Molim autobus Zagreb, ili minute zakašnjenja — odgovara Baco tek da nešto kaže, zauzima stav »mirno« i pozdravlja strogo na vojničku.

Ivan Zelina, kojeg je također povoljno izvršio. Čestitamo novoimenovanom preuz. g. nadb. koadjutoru na providencijalnom promaknuću, preuz. g. nadbiskupu hrvatskom metropolitu na sretnom izboru kao što i čitavoj zagrebačkoj nadbiskupiji.

ZAKLJUENA SVEČANOST U FRANCUSKOM INSTITUTU U ZAGREBU

U nedjelju dne 27 svibnja priredio je francuski institut u Zagrebu ovogodišnju zaključnu svečanost za polaznike tečajeva francuskog jezika na zagrebačkim školama kao i samoborskoj školi.

Prisustvovali smo toj svečanosti i bili smo iznenađeni uspjehom, koji su kod dječice postignuli nastavnici francuskog jezika u roku od 8 mjeseci.

Vidjelo se na djeci, da svaćaju i razumiju ono što govore, da to nije na pamet naučeno i onda pred brojnom publikom odverglano.

Osobit uspjeh pokazala su djeca naše osnovne škole, od koje su nastupili Nadica Anger, Ivica Potočnjak i Janko Ž'brat, te su ubrali burni pljesak.

Gospođi Wiessinger, voditeljici francuskog tečaja na našoj osnovnoj školi čestitamo na krasnom uspjehu.

Na svršetku svečanosti podijeljene su nagradne knjige najboljim učen'cima, te su i naši Samoborci nagrađeni.

GLAVNA GOD. SKUPŠTINA PODRUŽ. HRVATSKOG KULT. DRUŠTVA »NAPREDAK«

U subotu 26 svibnja u 9 sati na večer održana je glav. god. skupština gornje podružnice. Pred malim brojem članova — većinom omladine obojega spola — otvara predsjednik preč. gosp. Juraj Kocijanić župnik skupštinu. Pozdravlja prisutne lijepim riječima, a među njima i izaslanika političke vlasti pristava g. Juru Polića.

Nakon izvještaja tajnika g. Šelčeka i blagajnika g. Đuro Hercega te revizora g. Španovića Dimitrije, dat je odboru apsolutorij.

U novi odbor izabrani su: Predsjednik Juraj Kocijanić zač. kanonik i župnik; potpredsjednik Vjekoslav Pavlović, ravn. građ. škole u. m.; tajnik Pavao Žegarec, stud. phil; blagajnik Đuro Herceg, trgovac; odbornici: Mogul dr. Vladimir, liječnik, Saurer Hinko činovnik i Jurčić Albert trgovac.

Kad je autobus dolazio ili odlazio, on je vikao:

— Samobor — dolazak i Zagreb — odlazak!

Bilo je posvema uvjeren da se svi ovi autobusi kreću na njegovu zapovijed, da se sve vrte oko njegove osobe.

Ljudi su navikli na Baco. Baco je bio njihova potreba. Čovjek bez kojega se ne može zamisliti glavni trg.

Ali jednoga dana nije bilo Baco na trgu. Ni drugoga, ni sijeđećega.

— A gdje je Baco? — pitali su ljudi. Neko je ispričao da je bolestan, da mu je krv navrla na usta. Obolio je od tuberkuloza.

Općina ga poslala u Zagreb, u bolnicu, a za nekoliko dana kasnije javile su novine njegovo ime među umrlima. Tako su ljudi doznali da je Baco umro.

I dok su autobusi živahno trčali u njegovu rodnom mjestu kod dolaska i odlaska, na zagrebačkom Mirogoju plakalo je jedno malo zvonce.

Nosili su Baco do groba — Baco 28 godišnjega mišića, zgoljen sirota bez oca i majke koji je možda tek na odlasku iz ovoga svijeta osjetio svoju tešku i bolnu sudbinu...

Zamjenici odbornika: Jurčić Milutin ml., apsol. prava, Marko Vukasović i Bahovec dr. Marko, odvjetnik. Revizori: Španović Dimitrije priv. činovnik i Spuller Dragutin, knjižotiskar.

Skupština je zaključena u 10 sati uz pjevanje »Lijepa naše«.

† AUGUSTA ud PETERKOČ

privatnica, umrla je 30 pr. mj. u Zagrebu, a danas je prevezena u Samobor te sahranjena na ovdašnjem grobju. Sprovodu pribivalo je brojao naše građanstvo. Pokojnicu oplakuje jednac sin Stjepan Peterkoč, činovnik grada Zagreba. — Pokojnici lahka bila zemlja, a rastuženoj porodici naše saučešće!

ZAHVALA

Uprava Sirotišta u Samoboru najtoplije zahvaljuje prečasnom gospodinu dr. N. Bakšiću, kanoniku u Zagrebu na plemenitom daru. — Neka mu dragi Bog stotrukro naplati. Uprava Sirotišta

GLAZBA PUČKE KNJIZNICE I ČITAONICE U SAMOBORU

priređuje u nedjelju dne 10 lipnja o. g. VELIKU PUČKU ZABAVU u dvorištu Pučke knjižnice i čitaonice u 4 sata poslije podne. Bit će raznih atrakcija kao luka sreće, šaljiva pošta, šaljivi zatvor i t. d.

Za dobro jelo i piće te ugodnu zabavu pobrinut će se odbor glazbe.

Ulaznina 5 dinara po osobi. Za luku sreće sabirat će darove glazbenici. Preplate se primaju sa zahvalnošću, a namijenjene su za popravak i nabavu glazbala. Potanje na plakatima.

PROSLAVA MAJČINA DANA

Naše Križar. Sestrinstvo proslavilo je Majčin dan na 27. svibnja zajedničkom sv. pričesti i sv. misom u kapeli sv. Ane a poslije podne u 5 s. u dvorani Pučke čitaonice svečanim društvenim sastankom, na kojem su članice vrlo vješto i s puno iskrena osjećanja deklamovale prigodne pjesme, izrekle zanosne govore, izvele dirljivi igrokaz, a sve začimile skladnim pjevanjem.

UPOZORENJE PORESKE UPRAVE

Poreska uprava u Samoboru upozoruje ponovno sva poduzeća, industrije, trgovačke i obrtničke radnje na promjenu zakona o taksama T. Br. 34 koji je stupio na snagu dana 20 travnja 1934 godine u predmetu taksiranja računa, faktura, nota i slična pisma. — Skreće se ponovno pažnja na svakolika privredna poduzeća, trgovačke i obrtničke radnje, da svoje račune, fakture, note i slična pisma propisno taksiraju sa taksom od 0.50 odnosno 1.— din drž. taksenom markom i u polovini banskom taksenom markom da time nebi došli u sukob sa postojećim zakonom i kazni koja je po zakonu predviđena. Kako se još uvijek primjećuje da se mnoga radnje ne drže taksiranja propisanog po zakonu T. Br. 34 to se ovime upozorava trg. ind. obrt. poduzeća i svekoliko građanstvo da će poreska uprava temeljem raspisa M. F. br. 39368 od 4 V. 1934 provesti najstrožu kontrolu i svom strogošću kod pojedinog slučaja po zakonu postupiti. Podjeda se upozorava građanstvo, da svaki slučaj netaksiranja, prijave poreskoj upravi a sjedeo se upozoruje i sami konzumenti, da ako isti plaćaju roba a prime netaksirani račun ili nopus ne primaju račun a slučaj ne prijave, da podležu istim zakonskim posljedicama kao i ispravljati računa odnosno prodavač robe. — Na kraju se još skreće pažnja na građanstvo, da sa računi ili porudak do 20 dinara upredmi od taks. dočim se

za iznose od 20—100 dinara naplaćuje dinara 0.50, a od 100 dinara dalje na svaki račun 1.— danara državne taksene marke a banske u polovini državne.

PRIMANJE U MARIJINU KONGREG. GOSPODA

Na 23 svibnja o. g. otpočela je proslava Zaštitnice domaće naše kongregacije Bl. Dj. Marije Pomoćnice sa ophodom oko župne crkve. Uz pjevanje nošena bi krasna, starinska, zavjetna slika Majke Božje pračena članicama s gorućim svijećama. Na 25. V. bila je zajednička sv. pričest, prigodni govor i svečano primanje šest novih članica te sv. misa kod oltara sv. Ane. — Čestitamo društvu i novim članicama.

NEOBICHAN DOGAĐAJ

Upravo pri zaključku lista saznajemo da je kod jedne vrlo ugledne osobe (domaći gusak nazvan »Žugec«) progutao briljantni prsten veoma velike vrijednosti i onda bez traga nestao. Sada je u toku velika potraga za gusakom ne bi li se još u njegovoj utrobi pronašao taj dragocjeni prsten.

Svakako ćemo o tome u slijedećem broju opširnije javiti.

ZAHVALA

»Chromos« d. d. tvornica grafičkih boja u Samoboru poklonila je H P D podružnici »Japetić« potrebnu boju za označivanje planinarskih puteva.

H P D ovim putem najljepše zahvaljuje uglednoj tvrtici.

POVJERENITVO ZAGREBAKOG OKRUŽNOG UREDA

za osiguranje radnika radnika u Samoboru javlja, da se ured istoga počam od 1 lipnja o. g. nalazi u Samostanskoj ulici broj 21 (kuća g. Kuševića) prizemno desno.

Uredovno vrijeme je kao i do sada: dnevno (osim nedelje i blagdana) samo od 8 do 11 sati prije podne.

POHRLIMO U ZAGREB NA PROSLAVU SRCA ISUSOVA

na 10. lipnja u što većem broju. Crkva presv. Srca Isusova narodno je hrvatsko svetište, kamo se rado sakuplja naš narod napose ovom svečanom zgodom u velikom broju. U jutro u 10 sati bit će propovijed i sv. misa, po podne u 3 sata sastanak udruženja Srca Isusova, a u 4 sata procesija i blagoslov na Zrinjevcu. Na polaznoj željezničkoj stanici valja kupiti cijelu kartu do Zagreba, koju neka svaki kod sebe zadrži, da se može uvečer besplatno povratiti kući s istom kartom i legitimacijom, koju svaki učesnik može bezdara dobiti u sakristiji Svetišta. Samoborski župljani neka se u 3 i pol s ta saknpe pred crkvom Srca Isusova, odakle će krenuti na određeno mjesto na procesiji pod vodstvom svog župnika.

† PETAR DUNIČ

U sabota u noći umro je Petar Dunič koga su ukratko zvali »Petrek«.

Pokojni »Petrek« bio je izučeni gumber, zanat je izučio kod svoga pok. oca. Kako je sil taj zanat sve više propadao uslijed konkurencije tvornica, morao si je i naš »Petrek« potražiti kraj na drugi način.

Kako je bio prije svetskog rata običaj, da svaki zanatski pomoćnik pođe u svijet da se što bolje izobrazu u svom zvanju, tako je i »Petrek« otišao čak u Sisk. Pošto nije dobio posla latio se na nagovor tamošnjih građana prodaje »Venera« i drugih botaba. Već je istao »Petrek« stekao svoja popularnost, pa mu je pok. tiskar Dajak nedavno razglednica s njegovim likom i košarom u kojoj je stao botaba.

Prije tridesetak godina zaželio se »Petrek« svoga rodnog mjesta, pa se vratio u Samobor. Tuj se primio prodaje »Venera«, čokolade, narandža, Presečkijeve muštarde, raznašanja i prodaje »Samoborskog Lista« i t. d. a kada su počele izlaziti »Novosil«, »Jutarnji list«, »Večer« i dr. o. j. nah se je latio kolportaže ovih novina a bavio se i prodajom samoborskih razglednica.

»Petreka« poznavali su svi naši gosti, izletnici, planinari koji su dolazili iz Zagreba i drugih mjesta te su od njega kupovali bilo što samo da mu dadu nešto zaslužiti, osim toga davali mu jesti i naručivati za njega piće koje je on uz zahvalu i nazdravljanje gostima ispio.

U posljednje doba smalaksao je »Petrek« pa nije više mogao okolo da obilazi svojom košarom nego je sjedio pred kućom a prolaznici gosti iz kolodvora kada su ga vidjeli, davali su mu po koji dinar.

Tako je evo Samobor izgubio svog popularnog »Petreka«.

Sokolstvo

SOKOLSKA JAVNA VJEŽBA

U nedjelju 27 o. mj. održana je javna vježba našega Sokolskog društva. Kako je toga dana bilo neobično ružno vrijeme sokolske svečanosti mnogo su bile poremećene. Bilo se sakupilo u Samoboru mnogo sokolova, koji su u povorci došli do glavnog trga, gdje ih je sa balkona vijećnice pozdravio starješina Milan Švarić i tamo su na svečan način predane zastave seoskim sokolskim četama Sv. Nedjelji, Mirnovcu, Manja-Vasi i Sv. Martinu Ovoj sokolskoj manifestaciji u Samoboru sudjelovali su sokoli iz Zagreba, Vrapča, Stenjeva, Podsuseda, Brežica, Brežane, Pisarovine i Zdenčine.

Kako je javna vježba uslijed nevremena morala biti prekinuta prenesena je cijela priredba u dvoranu »Lavice«, gdje je priređena sokolska akademija sa deset točaka, koje su se odlikovale visokim gimnastičkim stepenom i nacionalnim duhom. Kasnije razvila se bratska zabava, koja je trajala do posljednjih vlakova.

iz našeg kina

METRO GOLDWYN MAYER

producent diljem čitavog svijeta poznatih filmova kao »BIJELA SESTRA«, »TARZAN«, »FRA DIAVOLO«, »MATA HARI« i t. d. priprema u skoro vrijeme u Zagrebu premijeru svog najnovijeg filma: »GRUJEH GOSPODE CLAUDET« sa nenadmašivom Heilen Hayes (»Bijela sestra«) u glavnoj ulozi.

Samoborskom kinu uspjelo je, da ovaj film na njemačkom jeziku nabavi za prikazivanje prije zagrebačke premijere, te ga stavlja na svoj program za sabota 2 i nedelja 3 lipnja.

Film »Grujeah gospoda Claudet« obrađuje Elvot narodna majka koja je primorana kazati svoje djelo da mu je majka umrla ali ga potpuno potpomogla u školovanju i t. d.

Prestave redala danom u 1/2 9, blagdanom i nedeljom u 1/2 6 i 1/2 9, a prestave u 3 sata privremene opada.

Poziv na pretplatu

Umoljavaju se cij. gg. pretplatnici „Samoborskog lista“ da izvole svoj pretplatu obnoviti da ne nastane smetnja u otpremi lista

Sport**KIBICI — ODBOR 3 : 2**

Vjerni kibici i zagrijani odbornici Hrv. sport. kluba „Samobor“ odigrali su 10. pr. mj. nogometnu utakmicu, koja je imala obilježje prave i ozbiljne igre. U momčadi Kibica vidjeli smo i takovih, koji uopće nikada ili su tekar neznatno vrijeme igrali nogomet. Team „odborna“ sastojao se u glavnom od igrača prve momčadi. Kibici su uspjeli da pokažu, da su oni ne samo ustrajni i vjerni navijači svoga kluba, nego da se i te kako umiju u posao i igru, davši za to jedan lijep primjer svojom životom, ambicioznom igrom punom poleta i volje. Odbornici bili su bolje uigrana momčad što je i razumljivo, no imali su slab dan. Publika bila je naravno uz kibice, jer su oni bili njeni izabranici. Poslije utakmice bila je drugarska veselica.

OSNUTAK LAKO ATLETSKE SEKCIJE

Lijepi i zdravi lakoatletski sport imao je vazda kod nas svojih prijatelja i pobornika. Među sadašnjim našim prijateljima toga sporta pokrenuta je akcija, da se za lakostletski sport (za trčanje, bacanje diska, koplja, kugle, kladiva, za skakanje i dr.) zainteresuje što širi krug naše omladine. U tu svrhu osniva Hrv. sport. klub „Samobor“ lakoatletsku sekciju u koju može pristupiti svatko tko ima smisla i volje za taj sport. Sa treniranjem započet će se već u najskorije vrijeme. Prijave za pristup u sekciju prima g. Marko Vukasović.

SAMOBOR — TRNJE 2 : 2

Na drugi dan Duhova odigrana je gornja utakmica, kojoj je prisustvovao lijep broj publike kako domaće tako i kibica „Trnja“ iz Zagreba. Igra bila je dosta živa. Gosti su se isticali svojim lijepim kombinacijama, svojom brzinom, a i tehnički i fizički daleko su nadmašili naše. Po predvedenoj igri zaslužili su pobjedu. Naši, nastupivši nekompletni s rezervama, nastojali su, da budu protivniku ravnopravni, bili su marljivi i zdušni, no nijesu pokazali nikakvih kombinacija, već je uglavnom svaki igrao po svom. Isticala se kod naših uže obrana, kojoj i ide zasluga za neodlučan rezultat.

Vozni red

na Samobor željeznici od 1. travnja iz Zagreba za Samobor, na radne dane u 6¹⁵, 8¹⁵, 10¹⁵, 12¹⁵, 13²⁰, 14¹⁵, 16³⁰, 18³⁰ i 20³⁰ sati. Na nedjelje i blagdane u 6¹⁵, 7²⁰, 8¹⁵, 9²⁰, 10¹⁵, 11²⁰, 12¹⁵, 13²⁰, 14¹⁵, 15²⁰, 16³⁰, 17³⁵, 18³⁰, 19³⁵, 20³⁰ i 21³⁵ sati.

Iz Samobora za Zagreb, na radne dane u 5⁰⁰, 6¹⁵, 8¹⁵, 10¹⁵, 12¹⁵, 14¹⁵, 16³⁰, 18³⁰ i 20³⁰ sati. Na nedjelje i blagdane u 5⁴⁰, 6¹⁵, 8¹⁵, 9²⁰, 10¹⁵, 11²⁰, 12¹⁵, 13²⁰, 14¹⁵, 15²⁰, 16³⁰, 17³⁵, 18³⁰, 19³⁵, 20³⁰ i 21³⁵ sati.

Red vožnje dobiva se besplatno na svim osobnim blagajnama. Sve informacije na telefon broj 45-12.

Prodaje se dobar

šivači stroj i dječji krevet

upitati u upravi lista.

PLETENE SANDALE razno kombinirane

po mjeri izrađuje najjeftinije
STJEPAN ŠVARIĆ, opančar
Samostanska ul. 8.

Prodaje se

6 kom vrata razne veličine i jedan fotografski aparat. Upitati u upravi.

Djevojka traži

mjesto

nastupit može odmah. Sposobna za svaki kućni posao, upitati Stražnik 21.

Šmidhenovo

kupalište u SV. HELENI

U nedjelju 3. lipnja koncertira glazba Pučke knjižnice i čitaonice od 2 sata pos podne. — U svako doba topla i hladna jela te dobra vina i pivo.

U slučaju nepovoljnog vremena koncert se odgađa.

Za brojniji posjet preporuča se
UPRAVA KUPALIŠTA

Restauracija
„VILA TONŠETIĆ“
STRAŽNIK

Krasne sobe sa komforom. Izvršna vina te zagrebačko pivo, vrlo umjerene cijene. Prekrasan vidik.

Izjava

Na oglas pod naslovom „Upozorenje“ u „Samoborskom listu“ od 15. V. 1934. izjavljujem slijedeće: Do danas nisam nigdje nikakvih dugova pravila, a najmanje za ono kratko vrijeme, što sam živjela u braku sa Jankom Tkalčićem, jer sam se i onda morala sama uzdržavati i zarađivati za svoju egzistenciju, što i danas radim, pa smatram „Upozorenje“ potpuno suvišnim i bezvrijednim.

TEREZIJA TKALČIĆ rođ. Štrukelj

Visokoprizemnicu ili jednokatnicu

želim kupiti u Samostanskoj ulici, solidno građenu, južni ili istočni položaj ulične fronte, sa suhim stanom od najviše 3 lijepe sobe, svim nusprostorijama i suhim podrumom pod cijelom kućom.

Ponude na O. MÖLLER
CELJE, RAZLAGOVA UL. 13.

Ljetovalište „SAMOBOR“